

2 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีการจ่ายค่าเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการ
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สวทน. จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2551 สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น ได้มีการจ่ายค่าเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการ จึงขอหารือว่า

1. ค่าเบี้ยประชุมที่ สวทน. จ่ายให้แก่กรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ถือเป็นเงินได้พึงประเมินที่รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 42 (7) แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่

2. สวทน. มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่
ตั้งความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า

1. สวทน. มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ.2551 ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น ตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เมื่อ สวทน. ได้จ่ายค่าเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการ ค่าเบี้ยประชุมดังกล่าว จึงมิใช่เบี้ยประชุมที่ทางราชการเป็นผู้จ่ายซึ่งจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณ เพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 42 (7) แห่งประมวลรัษฎากร

2. ค่าเบี้ยประชุมที่คณะกรรมการ ได้รับจาก สวทน. เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร สวทน. ผู้จ่ายเงินได้จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณีย์ ทศนมนเทียร

(นางวณีย์ ทศนมนเทียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย กลุ่มกฎหมาย 7 โทร. 0-2272-8399

ที่ กค 0702/949

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

2 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีการจ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงาน
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 15 กันยายน 2552 และลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ส (บริษัท) ประกอบกิจการค้าก๊าซ LPG มีความประสงค์ที่จะไปลงทุนในประเทศจีน ปัจจุบันยังไม่ได้ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานขึ้นในประเทศจีน และยังไม่
มีเงินได้จากการประกอบกิจการในประเทศจีน บริษัทฯ ได้ว่าจ้างบุคคลซึ่งมีสัญชาติจีนและถิ่นที่อยู่ใน
ประเทศจีน เป็นพนักงานชั่วคราว เพื่อสำรวจตลาดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ใช้ก๊าซ LPG ในประเทศจีน
เป็นเวลา 1 ปี ไม่ได้เข้ามาทำงานในประเทศไทย ส่งข้อมูลโดยวิธี E-MAIL และโทรศัพท์ ลิขสิทธิ์ในข้อมูล
เป็นของบริษัทฯ ไม่มีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร บริษัทฯ ได้จ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราเดือน
ละ 100,000 บาท ค่าระค่าจ้างเป็นเงินหยวน โดยให้พนักงานของบริษัทฯ นำไปจ่ายที่ประเทศจีนทุกเดือน
พนักงานไม่ได้นำเงินที่ได้รับเข้ามาในประเทศไทย

บริษัทฯ ขอรื้อว่า กรณีบริษัทฯ ได้จ่ายเงินเดือนให้กับพนักงานซึ่งมีสัญชาติจีนและไม่ได้
เข้ามาอยู่ในประเทศไทย บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย หรือไม่
ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีเงินเดือนที่บริษัทฯ จ่ายให้แก่พนักงานซึ่งมีสัญชาติจีนและ
ถิ่นที่อยู่ในประเทศจีน ในการสำรวจตลาดในประเทศจีน เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40
(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นเงินได้พึงประเมินเนื่องจากกิจการของนายจ้างในประเทศไทย ตาม
มาตรา 41 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อพนักงานดังกล่าวเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศจีน มิได้เข้ามา
ทำงานในประเทศไทย เงินได้ที่พนักงานได้รับจากการทำงานในประเทศจีนนั้น ย่อมได้รับการยกเว้นภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดา ตามข้อ 15 วรรคหนึ่ง ของความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ดังนั้น เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่าจ้างให้กับพนักงาน บริษัทฯ ไม่มีหน้าที่ต้อง
หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณี ทัศนมณเฑียร

(นางวณี ทัศนมณเฑียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย กลุ่มกฎหมาย 12 โทร. 0-2272-8288

8 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขอเปลี่ยนใบกำกับภาษี

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 24 กันยายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท เอฟ (บริษัท) ห้างสรรพากร เกี่ยวกับการบันทึกบัญชีกรณีใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มที่ไม่ถูกต้อง สรุปข้อเท็จจริงได้ว่า บริษัทฯ ได้ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการ “ร้าน ก เพอร์เนเจอร์” และได้รับใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มแต่เป็นใบกำกับภาษีซึ่งคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มผิดพลาด โดยบริษัทฯ ได้ประสานกับผู้ออกใบกำกับภาษีเพื่อให้แก้ไขให้ถูกต้อง แต่ผู้ออกใบกำกับภาษีแจ้งว่าใบกำกับภาษีดังกล่าวถูกต้องแล้ว ทำให้บริษัทฯ ไม่สามารถนำภาษีซื้อในใบกำกับภาษีไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ บริษัทฯ ขอทราบว่าคุณบริษัทฯ ต้องดำเนินการตามประมวลรัษฎากรอย่างไร ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีบริษัทฯ ได้รับใบกำกับภาษีโดยระบุจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มผิดพลาด จึงถือได้ว่าใบกำกับภาษีดังกล่าวมีข้อความไม่ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามมาตรา 86/4 (6) แห่งประมวลรัษฎากร โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนผู้ออกใบกำกับภาษีต้องยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ ดังนี้

1. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ออกใบกำกับภาษีเรียกคืนใบกำกับภาษีฉบับเดิมเพื่อทำการประทับตราหรือขีดฆ่ายกเลิกแล้วเก็บรวมไว้กับสำเนาใบกำกับภาษีฉบับเดิมแล้วจึงออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ให้แก่บริษัทฯ โดยระบุวัน เดือน ปี ในใบกำกับภาษีฉบับใหม่ให้ตรงกับวัน เดือน ปี ในใบกำกับภาษีฉบับเดิม พร้อมทั้งระบุจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกต้อง

2. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ หมายเหตุไว้ในใบกำกับภาษีฉบับที่ออกใหม่ไว้ด้วยว่า “เป็นการยกเลิกและออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทนฉบับเดิม เลขที่...เล่มที่...”

3. ให้บริษัทฯ ถ่ายเอกสารใบกำกับภาษีฉบับเดิม (ฉบับที่ขอยกเลิก) ติดเรื่องไว้และส่งมอบใบกำกับภาษีที่ขอยกเลิกคืนให้ผู้ออกใบกำกับภาษี นำไปรวมกับสำเนาไว้เป็นหลักฐาน

4. ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ หมายเหตุการยกเลิกใบกำกับภาษีไว้ในรายงานภาษีขายประจำเดือนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ และในเดือนที่ออกใบกำกับภาษีฉบับเดิมให้ระบุชื่อผู้ซื้อ เลขที่/เล่มที่ ของใบกำกับภาษีฉบับใหม่ด้วย

ดังนั้น การที่บริษัทฯ ร้องขอต่อผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมแล้วออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับการร้องขอ

จึงต้องออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทนฉบับเดิม โดยลงวัน เดือน ปี ในใบกำกับภาษีฉบับใหม่ให้ตรงกับวัน
เดือน ปี ในใบกำกับภาษีฉบับเดิม ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ
วณี ทัศนมณเฑียร
(นางวณี ทัศนมณเฑียร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย
กลุ่มกฎหมาย 10
โทร. 0-2272-8288

8 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีได้รับเงินค่าตอบแทนจากบริษัทประกันชีวิต
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 28 ตุลาคม 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมสรรพากรได้มีหนังสือลงวันที่ 27 สิงหาคม 2552 ตอบ
ข้อหารือของท่าน กรณีตัวแทนประกันชีวิตได้รับเงินค่าตอบแทนจากบริษัทประกันชีวิต ดังนี้

1. กรณีตัวแทนประกันชีวิตได้รับค่าตอบแทนจากบริษัทประกันชีวิต ซึ่งมีใ้หมายจ้าง เข้า
ลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดาให้มีสิทธิหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้อย่างเดียวในอัตราร้อยละ 40 ของค่าตอบแทนที่ได้รับ แต่
ไม่เกิน 60,000 บาท และถ้าตัวแทนหรือนายหน้าหรือหัวหน้าตัวแทน ได้รับเงินตามมาตรา 40 (1) แห่ง
ประมวลรัษฎากร จากนายจ้างอื่นด้วยให้หักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินได้ ตามมาตรา 40 (1) และ (2) แห่ง
ประมวลรัษฎากร เป็นการเหมาได้อย่างเดียวในอัตราร้อยละ 40 ของเงินที่ได้รับ แต่รวมกันต้องไม่เกิน
60,000 บาท ผู้จ่ายเงินได้ตามมาตรา 40 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องคำนวณหักภาษีเงินได้
ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีตัวแทนประกันชีวิต มีหลักฐานในการประกอบกิจการที่แสดงให้เห็นได้ชัดว่าได้
ประกอบกิจการในรูปแบบของการทำธุรกิจ และสามารถพิสูจน์รายจ่ายในการประกอบกิจการได้และได้จัด
ตั้งสำนักงานในการประกอบกิจการโดยมีอาคารสำนักงานเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือเช่าจากบุคคลอื่น
โดยมีหลักฐาน เช่น หลักฐานการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ สัญญาเช่าสำนักงานมีการลงทุนด้วยการจัดหาเครื่อง
มือเครื่องใช้ มีค่าใช้จ่ายสำนักงาน มีการจ้างลูกจ้างหรือพนักงาน เป็นต้น ค่าตอบแทนที่ตัวแทนประกันชีวิต
ได้รับจากบริษัทประกันชีวิตดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวล
รัษฎากร ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควรโดยให้นำ
มาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 تري แห่งประมวลรัษฎากร มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามมาตรา 8 ทวิ
แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงิน
ได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 บริษัทประกันชีวิตผู้จ่ายเงินค่าตอบแทนดังกล่าว ต้องคำนวณหัก
ภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ตามข้อ 12/1 (1) ของคำสั่งที่ ท.ป.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่าย
เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 26
กันยายน พ.ศ. 2528 นั้น

ท่านได้สอบถามเพิ่มเติม จากหนังสือดังกล่าวว่า กรณีท่านเป็นผู้ประกอบการจด
ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบกิจการเป็นตัวแทนประกันชีวิตให้กับบริษัท เอ (บริษัทฯ) โดยมีได้รับ
เงินเดือนประจำจากบริษัทฯ ลักษณะการดำเนินงานของท่าน มีสำนักงานในการประกอบกิจการ โดยมี

สัญญาเช่า มีลูกจ้าง 3 คน มีอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำสำนักงาน มีค่าใช้จ่าย เช่น ค่าจ้างพนักงาน ค่าประกันสังคมที่จ่ายให้กับพนักงาน ค่าเช่ารถยนต์ ค่าน้ำมันรถ รวมค่าใช้จ่ายปีละประมาณ 700,000 บาท ค่าตอบแทนที่ท่านได้รับจากบริษัทฯ เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) ซึ่งบริษัทฯ ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3.0 ใช่หรือไม่ อย่างไร ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตัวแทนประกันชีวิต (ตัวแทนฯ) ได้ประกอบกิจการในรูปแบบของการทำธุรกิจ ได้จัดตั้งสำนักงานในการประกอบกิจการมีอาคารสำนักงานเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง หรือเช่าจากบุคคลอื่น โดยมีหลักฐาน เช่น หลักฐานการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ สัญญาเช่าสำนักงาน มีการลงทุนด้วยการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ มีค่าใช้จ่ายสำนักงาน มีการจ้างลูกจ้างหรือพนักงาน เป็นต้น ค่าตอบแทนที่ตัวแทนฯ ได้รับจากบริษัทประกันชีวิตในการประกอบกิจการดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร โดยให้นำมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตี แห่งประมวลรัษฎากร มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 บริษัทประกันชีวิตผู้จ่ายเงินค่าตอบแทนดังกล่าว ต้องคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ตามข้อ 12/1 (1) ของคำสั่งที่ ท.ป.4/2528ฯ ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528

ขอแสดงความนับถือ

วณี ทศนมนเทียร

(นางวณี ทศนมนเทียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 2

โทร. 0-2272-8288

8 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขอยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า

ขอพระราชทานอุปการะ

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 27 มกราคม 2553

ตามที่ขอพระราชทานอุปการะเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีขอยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า นั้น ผู้ขอพระราชทานอุปการะขอพระราชทานอุปการะเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า จำนวน 10 กล่อง จากประเทศจีน และจำนวน 15 กล่อง จากประเทศอินเดีย เพื่อไปช่วยเหลือผู้ผลิตและผู้ประกอบการและคนขาย ซึ่งขอยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ขอพระราชทานอุปการะเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีที่ผู้ขอพระราชทานอุปการะเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า นำเข้าสินค้าเพื่อขอพระราชทานอุปการะเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า นั้น ผู้ขอพระราชทานอุปการะเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้า จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ ดังนี้

ขอแสดงความสามารถ

ขอแสดงความสามารถ

(นางสาว พนิดา วัฒน)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักงานกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 1

โทร. 0-2272-8288, 8391

9 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการยกเว้นภาษีเงินได้ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นาย ส อายุ 67 ปี ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ดังนี้

- | | |
|---------------------------------|-------------------|
| 1. ซื้อวันที่ 22 ธันวาคม 2547 | จำนวน 100,000 บาท |
| 2. ซื้อวันที่ 26 ธันวาคม 2548 | จำนวน 300,000 บาท |
| 3. ซื้อวันที่ 22 ธันวาคม 2549 | จำนวน 300,000 บาท |
| 4. ซื้อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2550 | จำนวน 300,000 บาท |
| 5. ซื้อวันที่ 23 ธันวาคม 2551 | จำนวน 400,000 บาท |
| รวม 1,400,000 บาท | |

นาย ส ได้ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการซื้อหน่วยลงทุน RMF แล้ว ต่อมา นาย ส จะขายหน่วยลงทุนดังกล่าวในวันที่ 23 ธันวาคม 2552 ท่านจึงขอทราบว่า นาย ส จะขายหน่วยลงทุน RMF ทั้งหมดในวันที่ 23 ธันวาคม 2552 ได้หรือไม่ และเงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่

กรมสรรพากรขอเรียนว่า นาย ส ได้ซื้อหน่วยลงทุน RMF ครั้งแรกเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2547 โดยได้ซื้อติดต่อกันทุกปีจนถึงปี 2551 จำนวน 5 ครั้ง และประสงค์จะขายหน่วยลงทุน RMF ดังกล่าวทั้งหมดในขณะที่มีอายุ 67 ปี หากนาย ส ได้ขายหน่วยลงทุน RMF ทั้งหมด ซึ่งเป็นการขายหน่วยลงทุน RMF ที่ได้ถือหน่วยลงทุน RMF มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุน RMF ครั้งแรก เงินได้เท่าที่นาย ส ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุน RMF และเงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับจากการขายหน่วยลงทุน RMF คืนให้แก่กองทุน RMF ย่อมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ ตามมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร และตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ 2 (55) และ (56) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 90) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2544 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2551 และประกาศอธิบดีกรม

สรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 91) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับกรณีผู้ถือ
หน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้รับเงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ จากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยง
ชีพ เพราะเหตุสูงอายุ ทุพพลภาพ หรือตาย ลงวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2544

ขอแสดงความนับถือ
วณี ทัศนมณเฑียร
(นางวณี ทัศนมณเฑียร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย
กลุ่มกฎหมาย 1
โทร. 0-2272-8287-8

9 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ท่านเป็นพนักงานธนาคารฯ ธนาคารฯ ได้จัดให้มีโครงการ
เกษียณอายุก่อนกำหนดโดยสมัครใจในปี 2552 ซึ่งมีพนักงานเข้าร่วมโครงการจำนวน 1,125 คน มีผล
ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ธนาคารฯ กำหนดจ่ายค่าตอบแทนและรายได้ให้พนักงานที่เข้าร่วมโครงการ
ดังนี้

1. เงินผลประโยชน์ตอบแทนการเข้าร่วมโครงการฯ ที่ธนาคารฯ ได้จ่ายให้กับท่าน
 - 1.1 เงินตอบแทนในอัตราเทียบเท่าเงินชดเชยตามกฎหมายแรงงาน (10 เดือน)
 - 1.2 เงินตอบแทนในอัตราเทียบเท่ากับสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า (1 เดือน)
 - 1.3 เงินเพิ่มพิเศษตอบแทนตามอายุ (คำนวณตามอายุงาน)
 - 1.4 เงินชดเชยสิทธิในการหยุดพักผ่อนประจำปี (สำหรับวันหยุดพักผ่อนที่ไม่ได้ใช้)
2. เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานธนาคารฯ จ่ายโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนฯ

ซึ่งจ่ายในปีภาษีเดียวกับการจ่ายเงินตามข้อ 1

3. ในการเข้าร่วมโครงการฯ ครั้งนี้ มีพนักงานที่เข้าร่วมโครงการจำนวนมาก ท่านจึงขอ
ทราบว่

3.1 เงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนตาม 1. และ 2. หากพนักงานปฏิบัติงานกับ
ธนาคารฯ ไม่น้อยกว่า 5 ปี ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสามารถเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไป
รวมคำนวณภาษีกับเงินได้พึงประเมินประเภทเงินเดือนที่ได้รับในปี 2552 ใช่หรือไม่

3.2 เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ตาม 1. และ 2. เป็นเงินได้พึงประเมินที่พนักงานต้อง
นำไปรวมคำนวณกับเงินได้พึงประเมินประเภทเงินเดือน เพื่อนำไปเป็นฐานในการซื้อกองทุนรวมเพื่อการ
เลี้ยงชีพ (RMF) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่
เกิน 500,000 บาท ใช่หรือไม่

3.3 กรณีพนักงานขอรับเฉพาะเงินหรือผลประโยชน์ตาม 1. ในปี 2552 และคงเงิน
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพตาม 2. ไว้ 1 ปี โดยจะขอรับเงินกองทุน ในปี 2553 หรือโอนไปที่ทำงานใหม่

3.3.1 เงินที่จ่ายจากกองทุนฯ ที่จะได้รับในปี 2553 พนักงานสามารถเลือกเสีย
ภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้พึงประเมินประเภทเงินเดือนได้หรือไม่ เนื่องจากเป็นการ
จ่ายจากผู้จ่ายคนละรายกัน

3.3.2 เงินที่จ่ายจากกองทุนฯ ที่จะได้รับในปี 2553 ถือเป็นเงินได้พึงประเมินของปีภาษีใด และจะนำไปเป็นฐานในการซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินแต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใช่หรือไม่

กรมสรรพากรขอเรียนว่า

1. กรณีตามข้อ 3.1 เงินหรือผลประโยชน์ที่ท่านได้รับตาม 1. และ 2. เข้าลักษณะเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน พนักงานมีสิทธินำเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวมาเลือกเสียภาษีตามมาตรา 48 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 1 (ข) และ (ง) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 48) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ของเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานตามมาตรา 48 (5) และมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2535

2. กรณีตามข้อ 3.2 เงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนตาม 1. พนักงานมีสิทธินำเงินได้ดังกล่าวไปซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ได้ และมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามข้อ 2 (55) และ (66) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 169) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 171) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551

3. กรณีตามข้อ 3.3 เงินหรือผลประโยชน์ที่จ่ายจากกองทุนฯ ที่พนักงานจะได้รับในปีภาษี 2553 ซึ่งเป็นปีภาษีถัดไปจากปีภาษีที่พนักงานได้รับเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานมาแล้ว เงินจำนวนดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานที่พนักงานจะมีสิทธิเลือกเสียภาษีแยกต่างหากจากเงินได้อื่นได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 48 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 (ข) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 45) ลงวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2535 ฉะนั้น ในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี 2553 พนักงานจะต้องนำเงินได้ดังกล่าวไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้อื่น โดยมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ในอัตราร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 60,000 บาท ตามมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณิ ทศนมนเทียร

(นางวณิ ทศนมนเทียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

9 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการขายสินค้าไปต่างประเทศโดยการนำออกจากเขตปลอดอากร
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ก (บริษัท) ประกอบกิจการขายน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทย ขอหารือเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร และการนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากรเพื่อการส่งออก โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ ดังนี้

1. กรณีบริษัทฯ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ได้นำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาในเขตปลอดอากรและได้ขายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรเดียวกัน และผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่ซื้อสินค้าจากบริษัทฯ ได้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากรโดยการส่งออกไปต่างประเทศ

บริษัทฯ เข้าใจว่า การที่บริษัทฯ นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาในเขตปลอดอากร บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ต่อมาเมื่อบริษัทฯ ขายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรรายอื่น ไม่ว่าจะอยู่ในเขตปลอดอากรเดียวกันหรือคนละเขตปลอดอากร การขายดังกล่าวเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 และเมื่อผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่ซื้อสินค้าจากบริษัทฯ ได้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร โดยการขายส่งออกไปต่างประเทศ การขายดังกล่าวเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ถูกต้องหรือไม่

2. กรณีบริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ได้ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการในประเทศ (โรงกลั่นน้ำมัน) โดยนำสินค้าดังกล่าวเข้ามาในเขตปลอดอากร ต่อมาบริษัทฯ ได้ขายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรรายอื่น ไม่ว่าจะอยู่ในเขตปลอดอากรเดียวกันหรือคนละเขตปลอดอากรกับบริษัทฯ และผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่ซื้อสินค้าจากบริษัทฯ ได้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร โดยการขายส่งออกไปต่างประเทศ

บริษัทฯ เข้าใจว่าการที่บริษัทฯ ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการในประเทศดังกล่าว โดยนำสินค้าดังกล่าวเข้ามาในเขตปลอดอากร ภาษีมูลค่าเพิ่มจะเป็นร้อยละ 0 เมื่อบริษัทฯ ได้ขายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นในเขตปลอดอากร ไม่ว่าจะอยู่ในเขตปลอดอากรเดียวกันหรือคนละเขตปลอดอากร การขายดังกล่าวเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 เมื่อผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่ซื้อสินค้าจากบริษัทฯ ได้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร โดยการขายส่งออกไปต่างประเทศ การขายดังกล่าวเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ถูกต้องหรือไม่

3. กรณีบริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร และได้นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ เข้ามาในเขตปลอดอากร และได้ขายสินค้าดังกล่าวโดยการส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ ถือเป็นการส่งออก ซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ถูกต้องหรือไม่
ตั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรพิจารณาแล้วขอเรียน ดังนี้

1. กรณีบริษัทฯ นำสินค้าจากต่างประเทศเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น บริษัทฯ ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 (2) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร

เมื่อบริษัทฯ ขายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรรายอื่น ไม่ว่าจะอยู่ในเขตปลอดอากรเดียวกันหรือคนละเขตปลอดอากร การขายสินค้าระหว่างผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากรไม่ว่าจะอยู่ในเขตเดียวกันหรือไม่ จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 (6) แห่งประมวลรัษฎากร โดยมีหลักฐานดังต่อไปนี้ เพื่อให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(1) หลักฐานแสดงการซื้อขายระหว่างกัน

(2) หลักฐานที่แสดงว่าจะมีการชำระราคาสินค้าตามใบกำกับสินค้าในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน

(3) หลักฐานสำเนาหนังสือขออนุญาตต่อการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อนำของออกจากเขตปลอดอากร ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้า

ทั้งนี้ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 123) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการขายสินค้าหรือการให้บริการบางกรณี ตามมาตรา 80/1 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2545

และเมื่อผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่ซื้อสินค้าจากบริษัทฯ ได้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร โดยการขายส่งออกไปต่างประเทศ ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรดังกล่าว จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีบริษัทฯ ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการในประเทศ โดยนำเข้าสินค้าดังกล่าวเข้ามาในเขตปลอดอากร ผู้นำเข้าได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 77/1 (14) และ มาตรา 80/1 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 125) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรและการขายสินค้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ตามมาตรา 77/1 (14) (ก) และ (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2545

เมื่อบริษัทฯ ได้ขายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ไม่ว่าจะอยู่ในเขตปลอดอากรเดียวกันหรือคนละเขตปลอดอากร การขายสินค้าระหว่างผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากรไม่ว่าจะอยู่ในเขตเดียวกันหรือไม่ จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 (6) แห่งประมวลรัษฎากร

เมื่อผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรที่ซื้อสินค้าจากบริษัทฯ ได้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร โดยการขายส่งออกไปต่างประเทศ ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรดังกล่าว จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1(1) แห่งประมวลรัษฎากร

3. กรณีบริษัทฯ ได้นำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาในเขตปลอดอากร บริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ตามมาตรา 81 (2) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร และเมื่อบริษัทฯ ได้ขายสินค้านี้ดังกล่าวออกไปต่างประเทศ กรณีดังกล่าวถือเป็นการส่งออก ซึ่งได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 77/1 (13) และ (14) และมาตรา 80/1 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณีย์ ทศนมนเฑียร

(นางวณีย์ ทศนมนเฑียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 5

โทร. 0-2272-8288